

You are here: [Home](#) / [Veus](#) / [Opinions](#) / [\[Joan Tamayo\] Ajuntament de Terrassa, fins a l'últim moment, prepotent!](#)

[Joan Tamayo] Ajuntament de Terrassa, fins a l'últim moment, prepotent!

8 abril 2019 | No Comment

Podria dedicar aquest article a expressar el desig que tinc i que moltíssima gent té, en aquesta ciutat, de què ja cal un canvi urgent i "sistèmic" a l'Ajuntament de Terrassa, després de 40 anys d'una institució "encartonada" i d'un projecte que ja s'ha esgotat i que manté a la ciutat presonera de manca d'idees i de valentia per fer avançar els drets, la cohesió social i el progrés. Però no!, perquè hauria d'omplir pàgines i pàgines de greuges. En tindrè prou amb un sol fet que "malauradament" ha passat desapercbut i que diu molt del tarannà d'aquest govern "socialista" i dels socis que històricament li han donat suport. I tot, com a resum de la "prepotència" que ens ha governat durant tants anys.

No seria cap descobriment nou, el fet de recordar la poca fe i poca convicció dels governs d'aquesta ciutat amb una figura fonamental per a la garantia dels drets dels ciutadans i ciutadanes com és el de la Sindicatura de Greuges. Només cal recordar el desafortunat i malèvol "procés" participatiu, que van intentar fer l'any 2016, per tal d'eleger un Síndic o Síndica, i que va acabar amb una retirada i l'anul·lació d'aquest, sol·licitada pel mateix Síndic de Greuges de Catalunya i d'una part important de les associacions i moviments socials de la ciutat, un nyap que també va posar en evidència l'avversió que sempre han sentit els governants locals per la "democràcia real".

Aquesta poca empatia, i fins i tot aquesta fòbia, antisindical i contra tot el que suposi "control" mostrada pels polítics al poder i per a la maquinària funcional que el sustenta, no la pateix la ciutadania, només, sinó molts ciutadans i moltes ciutadanes d'aquesta ciutat, i en primera persona, la Síndica actual, la Isabel Marques, una persona que ha demostrat obertament el seu compromís i la seva convicció ferma amb una figura tan necessària i amb la defensa dels drets humans, per sobre de tot.

Això no li ha impedit, en aquest segon mandat, després d'haver estat elegida de forma majoritària en un procés molt més democràtic que l'anterior, pels ciutadans i ciutadanes, el gener de 2018, seguir al peu del canó, de forma valenta, en defensa dels ciutadans i ciutadanes de Terrassa.

I és que cal recordar que la mateixa Carta Europea de Salvaguarda dels Drets Humans a la Ciutat, signada per més de 400 municipis europeus, entre ells el de Terrassa, l'any 2000, ja preveu com a garantia de la mateixa Carta i dels drets de la ciutadania, la figura d'un Síndic o Síndica.

La Síndica tal com estableix el mateix reglament aprovat pel plenari de l'Ajuntament, ha de presentar la memòria en el Ple Municipal. Aquest acte es fa cada any, intentant donar-li un protagonisme molt justet i no massa extensiu. Però aquest any 2019, en el ple del mes de març, la gota va vessar el vas.

Es col·loca en un punt d'un llarg ordre del dia, de la convocatòria del Ple del mes de Març, la lectura de la Memòria de la Síndica (5, 10 minuts), sense rèplica ni preguntes, sense pena, ni glòria, d'amagat de la ciutadania i de tot.

I justament, ves per on!, quan la Memòria 2018 de la Síndica, no parla tant de "multes" mal aplicades o errors administratius, que també, sinó que reflecteix, més que mai, la situació de màxima alerta social, per vulneració reiterada dels drets socials (exclusió social, exclusió residencial). De discriminacions i vulneracions de drets fonamentals. Una fotografia, un reflex real, del dia a dia de la ciutat, que hauria de tenir la màxima atenció dels responsables polítics de la ciutat i que en canvi, passa pel darrer i de puntetes.

Que hagués costat una sessió especial dedicada a l'informe de la Síndica, convidant a mitjans de comunicació i a les forces polítiques, institucionals i socials de la ciutat? I que a la vegada servís per unir esforços de forma transversal i cooperativa per intentar posar remei a les causes estructurals i conjunturals que ens porten a aquestes injustícies! (la democràcia real).

És molt simptomàtic, i demostra una vegada més la por d'un govern "prepotent" a qualsevol mecanisme de control i garantia. És més fàcil invisibilitzar la realitat, per més crua que sigui i seguir governant sobre la mentida i la falsedat.

És indignant aquest fet i aquesta injustícia que s'ha comès sobre una figura tan digna i representativa com és el de la Sindicatura de Greuges.

Per acabar (dir), que seria molt bo i saludable per Terrassa que entrés un nou govern que pogués fer net i "bugadejar" la "crosta" que rau adherida a la institució des de fa massa anys i que no permet modernitzar i estendre l'Ajuntament a la ciutadania per tal de construir un nou projecte de ciutat (dret a la ciutat) de baix a dalt (sense por a la democràcia i molt menys als drets humans). Allò que abans en deïem "un govern d'esquerres, de veritat i progressista, sense por ni interessos "estranyos".

Cal no oblidar tampoc que la solució també passa perquè la ciutadania surti al carrer i als espais comuns a conquerir aquesta democràcia real i s'empoderi per construir un sistema basat en els valors humanistes que precisament fonamenten els DDHH. I això és una tasca més llarga i feixuga, per desgràcia però necessària.

Espereu, de tota manera que aquest nou "lleig" a la Síndica, Isabel Marqués i de forma indirecta als ciutadans i ciutadanes, sigui l'últim, d'un "sistema" local que ens té "encadenats" a una gestió política bastant "mediocre" i moltes vegades (masses) al servei dels poders econòmics "històrics" de la Ciutat d'Ègara.

Joan Tamayo Sala

Advocat, Activista dels DDHH, Membre Espai Drets

Comparteix

